

Sygn. akt II Ka 3/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2014r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSO Waldemar Cytrowski

Sędziowie : SSO Małgorzata Krzyżak

SSO Agata Wilczewska - spr.

Protokolant : st. sekr. sąd. Arleta Wiśniewska

przy udziale J. G. Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2014r.

sprawy **R. M.**

oskarżonego z art.278§1k.k. w zw. z art.64§1k.k. i innych

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 5 listopada 2013r. sygn. akt II K 830/13

I. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla orzeczenie o karze łącznej zawarte w punkcie V oraz orzeczenie zawarte w punkcie VI dotyczące naprawienia szkody na rzecz (...) w K.;

- przyjmuje, iż czyn przypisany oskarżonemu w punkcie I stanowi wykroczenie z art.119§1 k.w., a czyn przypisany oskarżonemu w punkcie II stanowi wykroczenie z art. 124§1k.w. i za wykroczenia te na podstawie art.119§1k.w. w zw. z art.9§2k.w. i art.19k.w. wymierza oskarżonemu karę 30 (trzydziestu) dni aresztu; a na podstawie art.124§4k.w. orzeka wobec oskarżonego obowiązek zapłaty na rzecz Miejskiego Zakładu (...) w K. kwoty 315,69zł (trzysta piętnaście złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zapłaty równowartości wyrządzonej szkody;

-na podstawie art.85k.k. i art.86§1k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego w punktach III i IV kary pozbawienia wolności i jako karę łączną wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części.

III. Zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze w tym od opłaty za obie instancje.

A. W. W. C.M. K.

Sygn. akt II Ka 3/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy w Koninie, w sprawie o sygn. akt II K 830/13, uznał oskarżonego **R. M.** za winnego tego że w dniu 18 września 2012 r. około godz. 15.24 w K. przy Placu (...) w salonie sprzedaży (...) dokonał kradzieży komputera przenośnego typu laptop marki D. o nr CN- (...) - (...) -88M- (...) koloru srebrnego wraz z baterią typu (...) wartości 300 zł w ten sposób, że wykorzystując nieuwagę sprzedawcy, z regału do prezentacji zabrał go w celu przywłaszczenia, czym działał na szkodę firmy (...) Sp. j., przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwo umyślne w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności (pkt I wyroku).

Tym samym wyrokiem Sąd uznał oskarżonego R. M. za winnego tego, że w dniu 3 października 2012 r. około godziny 10.00 w K. przy ul. (...) w autobusie (...) linii 50, uszkodził siedzisko jednego z foteli pasażerskich przecinając nożem tapicerkę siedziska powodując stratę w kwocie 315,69 zł, działając tym na szkodę (...) w K., przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwo umyślne w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, tj. przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 288 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt II wyroku).

Tym samym wyrokiem Sąd uznał oskarżonego R. M. za winnego tego, że w dniu 17 listopada 2012 r. w K. przy ul. (...), na terenie sklepu spożywczego dokonał kradzieży kasy fiskalnej marki E. (...), bez szuflady z pieniędzmi, wartości 3.000 zł, czym działał na szkodę E. K., przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwo umyślne w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności (pkt III wyroku).

Sąd uznał także oskarżonego R. M. za winnego, tego że w dniu 18 listopada 2012 r. w K. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do sklepu (...) w ten sposób, że po uprzednim rozbiciu przy użyciu kostki chodnikowej szyby w oknie wystawowym wszedł przez powstały otwór do sklepu, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia stojący na regale sklepowym alkohol w postaci 5 sztuk butelek o pojemności 0,5 litra (...) o łącznej wartości 174,95 zł, działając tym na szkodę sklepu (...), przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwo umyślne w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej roku kary pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., tj. przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt IV wyroku).

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd połączył orzeczone wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności i wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt V wyroku).

W oparciu o przepis art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł od oskarżonego obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych: (...) w K. w kwocie 315,69 zł, E. kaprał w kwocie 3.000 zł oraz sklepu (...) ul. (...) w kwocie 174,95 zł.

Nadto na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania od dnia 18 listopada 2012 r. do dnia zwolnienia oraz na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983, Nr 49, poz. 229 ze zm.) zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty.

Apelację pod powyższego wyroku złożył obrońca oskarżonego zaskarżając go w części, tj. w zakresie pkt. I, II i V wyroku, zarzucając obrazę prawa materialnego polegającą na przyjęciu, iż czyny przypisane oskarżonemu, opisane w pkt. 1 i 2 aktu oskarżenia stanowią przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. podczas gdy w świetle nowelizacji kodeksu karnego i kodeksu wykroczeń obowiązujących od dnia 9 listopada 2013 r. czyny te stanowią wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. i art. 124 § 1 k.w., co powoduje iż zgodnie z art. 4 § 4 k.k. winno nastąpić zatarcie skazania z mocy prawa. W oparciu o ten zarzut wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części przez zatarcie skazania czynów zarzuconych w pkt. 1 i 2 aktu oskarżenia, a w konsekwencji ponowne orzeczenie kary łącznej na zasadach pełnej absorpcji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja obrońcy oskarżonego okazała się celowa i skutkowałą zmianą zaskarżonego wyroku, aczkolwiek nie ze wszystkimi podniesionymi w niej zarzutami można się zgodzić.

Na wstępie należy stwierdzić, że przedstawiona przez Sąd I instancji ocena dowodów pozostaje pod ochroną prawa procesowego (art. 7 k.p.k.) z uwagi na to, iż została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.). Sąd rozważył wszystkie okoliczności sprawy przemawiające zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.) jak i wyczerpująco i logicznie – z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego uargumentował swoje przekonanie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k.). Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, a złożone przez niego wyjaśnienia korespondują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym z zeznaniami przesłuchanych świadków. Wskazać także należy, że ocena dowodów jak i ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd nie były kwestionowane. Z uwagi na brak zastrzeżeń w tym zakresie, bardziej szczegółowa analiza wyroku w tej części nie jest konieczna, tym bardziej, że Sąd odwoławczy podzielił powyższą część pisemnych motywów orzeczenia.

Apelacja okazała się jednak o tyle skuteczna, że spowodowała zmianę zaskarżonego wyroku. Na mocy bowiem ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, ogłoszonej w Dzienniku Ustaw z dnia 25 października 2013 r. poz. 1247 ustawodawca wprowadził zmiany w kodeksie wykroczeń. Art. 119 § 1 k.w. obecnie brzmi: Kto kradnie lub przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Natomiast art. 124 § 1 k.w. aktualnie stanowi, że „kto cudzą rzecz umyślnie niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, jeżeli szkoda nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Ustawa ta weszła w życie w dniu 9 listopada 2013 r., a więc po dniu wydania wyroku przez Sąd Rejonowy. Zgodnie z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 września 2013 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2014 r., opublikowanego w Dzienniku Ustaw z dnia 13 września 2013 r. Dz. U. 2013 poz. 1074, od dnia 1 stycznia 2014 r. ustalono minimalne wynagrodzenie za pracę w wysokości 1.680 zł.

Zestawiając powyższe, od dnia 9 listopada 2013 r. kwotą decydującą o uznaniu konkretnego czynu za wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. oraz z art. 124 § 1 k.w., jest 1/4 kwoty minimalnego wynagrodzenia czyli obecnie kwota nie przekraczająca 420 zł, odnoszącej się odpowiednio do wartości skradzionej lub przywłaszczonej rzeczy ruchomej (art. 119 § 1 k.w.), bądź dotyczącej wysokości wyrządzonej szkody (art. 124 § 1 k.w.). Biorąc więc pod uwagę, że w pkt. I zaskarżonego wyroku wartość skradzionego komputera została określona na kwotę 300 zł czyn oskarżonego należało zakwalifikować jako wykroczenie z art. 119 § 1 k.w., a nie przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. Także rozstrzygnięcie z pkt. II zaskarżonego wyroku wymagało zmiany kwalifikacji prawnej. Skoro bowiem Sąd określił wartość szkody – wartość zniszczonego mienia na kwotę 315,69 zł to czyn oskarżonego wypełnia obecnie dyspozycję art. 124 § 1 k.w.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjął iż czyn przypisany oskarżonemu w pkt. I zaskarżonego wyroku stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 k.w., natomiast czyn przypisany w pkt. II stanowi wykroczenie z art. 124 § 1 k.w.

Za wykroczenia te, na podstawie art. 119 § 1 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w. i art. 19 k.w., Sąd wymierzył oskarżonemu karę 30 dni aresztu. Zdaniem Sądu kara ta jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz do stopnia społecznej szkodliwości jego czynów, mając na uwadze zuchwały sposób działania oskarżonego, jego motywy, a także wysokość wyrządzonej w każdym przypadku szkody. Jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął też uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego. Nadto na podstawie art. 124 § 4 k.w. Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek zapłaty na rzecz (...) w K. kwoty 315,69 tytułem zapłaty równowartości wyrządzonej szkody. Taki bowiem obowiązek orzeczony wobec oskarżonego uprzednio na podstawie art. 46 § 1 k.k., z uwagi na zmianę kwalifikacji czynu oskarżonego, musiał bowiem zostać uchylony. Względy wychowawcze wobec oskarżonego przemawiały zaś za orzeczeniem takiego obowiązku na podstawie art. 124 § 4 k.w.

Wymierzona w powyższy sposób kara za przypisane oskarżonemu wykroczenia w ocenie Sądu odwoławczego jest karą sprawiedliwą, która uwzględnia wszystkie okoliczności istotne z punktu widzenia wymiaru kary, a w szczególności znaczny stopień społecznej szkodliwości jak i cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze.

Odnosząc się zaś do wniosku obrońcy oskarżonego o zatarcie skazania czynów oskarżonego zarzucanych mu w punkcie 1 i 2 aktu oskarżenia, a przypisanych w punkcie pkt. I i II zaskarżonego wyroku należy wskazać, że przepis art. 4§4 k.k. stanowi, że „jeżeli według nowej ustawy czyn objęty wyrokiem nie jest już zabroniony pod groźbą kary, skazanie ulega zatarciu z mocy prawa”. Sąd podziela przy tym zaprezentowany również w apelacji przez obrońcę pogląd, że przepis ten dotyczy sytuacji, gdy doszło do depenalizacji określonego zachowania, czyli czyn po zmianie przepisów nie jest w ogóle karany. Sąd Najwyższy w postanowieniu z 24 sierpnia 1999 r. (II KKN 150/99, Prok. i Pr. – wkł. 2000, Nr 2, s. 1), stwierdził, jak zauważa skarżący, że ustawa w art. 4 § 4 k.k. odnosi się do wypadków tzw. pełnej depenalizacji, kiedy czyn objęty wyrokiem nie jest już zabroniony pod groźbą kary. Oznacza to, że przepis ten nie ma zastosowania do wypadków, w których nastąpiło „przekwalifikowanie” przestępstwa do kategorii wykroczeń. W takich przypadkach może nastąpić modyfikacja penalizacji – jednak nie następuje zatarcie skazania z mocy prawa. Ustawa w art. 4 § 4 k.k. odnosi się do przypadków tzw. pełnej depenalizacji, kiedy czyn objęty wyrokiem nie jest już zagrożony pod groźbą kary.

Przede wszystkim Sąd odwoławczy zauważa jednak, że wobec złożonej przez obrońcę apelacji wyrok wobec oskarżonego dotyczący skazania za czyny przypisane w punktach I i II tego wyroku nie uprawomocnił się w związku z czym wnioski obrońcy oskarżonego o zatarcie skazania za te czyny, co może dotyczyć tylko prawomocnych rozstrzygnięć uznać należy za chybiony. Skoro zmiana ustawy nastąpiła przed uprawomocnieniem się wyroku Sądu rejonowego w Koninie z dnia 5.11.13r., wskazywany przez obrońcę przepis art.4§4k.k. w ogóle nie ma w niniejszej sprawie zastosowania.

Sąd odwoławczy zauważa również, jeżeli chodzi o kary jednostkowe orzeczone przez Sąd Rejonowy za pozostałe przypisane oskarżonemu czyny z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. (w punktach III i IV) zaskarżonego wyroku, to że Sąd Rejonowy przy ich wymiarze uwzględnił wszystkie okoliczności istotne z punktu widzenia wymiaru kary właściwe je oceniając (art. 53 k.k.). Kary te w żadnym wypadku nie noszą cech nadmiernie surowych, a zwłaszcza w stopniu rażącym (art. 438 pkt 4 k.p.k.). Powyższego zresztą nie wskazywał także apelujący.

Mając zaś na uwadze charakter dokonanych zmian wiążących się z koniecznością uchylenia rozstrzygnięcia o karze łącznej orzeczonej przez Sąd I instancji, Sąd odwoławczy wymierzył oskarżonemu nową karę łączną. Zdaniem Sądu odwoławczego biorąc pod uwagę związek czasowy oraz przedmiotowy pomiędzy przestępstwami popełnionymi przez R. M. karą sprawiedliwą będzie kara 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności (wymierzona na zasadzie asperacji). Oskarżony popełnił dwa przestępstwa, w krótkich odstępach czasu, okazując przy tym rażące lekceważenie porządku prawnego, w związku z czym wymierzenie kary łącznej przy zastosowaniu zasady absorpcji stanowiłoby zbytne pobłażanie dla jego zachowania.

W tym stanie rzeczy, Sąd odwoławczy nie dopatrując się innych uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu, na podstawie art.437§1i2k.p.k. orzekł jak w wyroku.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. i w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 ze zm.) Sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, w tym od opłaty za obie instancje, gdyż ich uiszczenie byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe z uwagi na jego sytuację materialną.

A. W. W. C.M. K.